

תת"ע 3040/01/15 - מדינת ישראל נגד חייק עומרי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3040-01-15 מדינת ישראל נ' חייק עומרי
תיק חיצוני: 20250416474

בפני מאשימה	כבוד השופט דן סעדון
נגד נאשמים	מדינת ישראל ע"י עו"ד אסנת חן
	חייק עומרי ע"י עו"ד קולקר

החלטה

לפני טענת ההגנה לפיה "אין להשיב לאשמה".

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירה של נהיגת רכב בשכרות לאחר שבבדיקת נשיפה התגלה בגופו לכאורה ריכוז אלכוהול של 455 מ"ג לליטר אוויר נשוף. ב"כ הנאשם כפר כפירה גורפת במיוחס לנאשם ונשמעו ראיות התביעה.

2. טענת "אין להשיב לאשמה" מבוססת של 3 ראשים: האחד, לא הוכח כי מפעיל הינשוף מוסמך או מיומן לבצע את בדיקת הנשיפה ובדיקת המאפיינים לנאשם; השני, תעודת הבלון אינה קבילה כראיה הן מכוח סעיף 30 לפקודת הראיות והן משום שהחתום על התעודה לא התייצב להעיד בבית המשפט, למרות דרישת ההגנה והתצהיר שצורף על ידי התביעה אינו מתייחס למכל נשוא הדיון. השלישי, בעדותו של טכנאי המעבדה הרצל כהן הוכח כי בכל רגע נתון עשוי להיות במעבדה יותר ממכל כיוול אחד ונוכח צירוף תעודת בלון התואמת את מועד הבדיקה בהתאם לתאריך האירוע יש לקבוע כי לא הונחה תשתית הקושרת בין המכל לבדיקה. זאת ועוד: מעדותו של מר כהן עולה כי הוא ערך למכשיר הינשוף ביקורת שגרה אך לא ערך כיוול למכשיר אלא טכנאי אחר עשה זאת. ההגנה טוענת כי לא ברור אם מה שבוצע במכשיר במסגרת הכיוול פגם במכשיר הנשיפה או עיוות את ביצועיו במועד האירוע נשוא כתב האישום.

3. התביעה טוענת כי יש לדחות את הבקשה. מפעיל הינשוף והגב' כהן כמעט ולא נחקרו ביחס למעשה ידיהם ומת/6 עולה כי מפעיל הינשוף היה מוסמך להפעיל את המכשיר. באין חקירה בעניין מיומנות מפעיל הינשוף בביצוע ההפעלה ובעריכת מבחן המאפיינים דין טענת ההגנה להידחות. עוד נאמר כי העד הרצל כהן העיד כי במעבדה מצוי בלון כיוול אחד עימו מבוצעת הבדיקה התקופתית. לעניין קבילות תעודת הבלון מציינת המאשימה כי סוגיית קבילותה של תעודה הוכרעה ברע"פ 3981/11 (שרביט) ומדובר בהכרעה מחייבת שדנה במסמך זה באופן ספציפי.

דין והכרעה

4. כפי שיפורט להלן, עולה מחומר הראיות שהוצג כי קיימת לכל הפחות תשתית ראיתית להרשעת הנאשם בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים לפי תקנה 26 (2) לתקנות התעבורה ודי בכך על מנת לדחות בקשה זו, ללא צורך להידרש לטענותיה האמורות של ההגנה. עם זאת, חשוב להעיר כבר עתה כי לכאורה יש ממש בטענת ההגנה לפיה לא הוכח לכאורה דבר כיולו של מכשיר הינשוף. להלן אפרט עמדתי בהרחבה.

5. מרישת טופס דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות "ינשוף" (ת/6) עולה כי מפעיל הינשוף היה מוסמך להפעיל מכשיר ינשוף מסוג דרגר MK III IL 7110. ההנחה היא אפוא כי מכשיר הינשוף הופעל באופן נכון ותקין ועל ההגנה הטוענת אחרת - הראיה. מכיוון שמפעיל הינשוף כלל לא נחקר בחקירה נגדית בעניין זה לא נסתרה ההנחה כי המכשיר הופעל בצורה תקינה ונכונה.

6. לעניין המיומנות בביצוע בדיקת מאפיינים. אכן, לא הוכח כי מפעיל הינשוף היה מוסמך או מיומן לבצע לנאשם בדיקת מאפיינים אולם נזכיר כי על פי המצב המשפטי כיום, המצב אין חובה שעורך מבחן המאפיינים יוסמך או יוכשר לעניין באופן ספציפי (לסקירה ראו: עפ"ת (מרכז) 27570-11-10 **מדינת ישראל נ' נדב קוזלובסקי**). ואכן, בתי המשפט בישראל נוהגים לסמוך ממצאים על התרשמות עורכי מבחני המאפיינים, מבלי שאלה הוסמכו או הוכשרו באופן ספציפי לכך (ראו, בין היתר: רע"פ 2073/08 **חיים ברבי נ' מדינת ישראל** (9.3.08); רע"פ 10284/07 **רועי קדוש נ' מדינת ישראל** (22.1.08); ע"פ 424/90 **לב נ' מדינת ישראל**, פ"ד מ"ד (3) 741 בעמ' 742; ע"פ 140/98 **חוג'ה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 225 בעמ' 235-236; רע"פ 3503/04 **יוסף אהרון נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 673, 676 ועוד). בית המשפט העליון התייחס למצב זה וציין כי "ברי כי יש צורך בהכשרה הראויה לשוטרים לשם המקצועיות והמיומנות; אך בשורה התחתונה, בדיקת המאפיינים כבודה במקומה וכוחה עמה, ואגביות אף כאן את השכל הישר וניסיון החיים לעמוד לימינה, אף כי עדיפות תדיר - גם כדברי הנשיא שמגר בעניין עודה - ראיות מדעיות" (רע"פ 3828/11 **ג'ולייט אבוהרון נ' מדינת ישראל** (25.5.11)). סיכומה של נקודה זו: הכשרה והסמכה מקצועית של עורכי מבחני מאפיינים נותרה, בשלב זה לפחות, בגדר מצב רצוי אך אין מניעה להסתמך על התרשמות עורך מבחן מאפיינים גם מבלי שזה הוסמך והוכשר ספציפית לעניין זה. זהו המצב בענייננו, בפרט כשלא הוכח כי נפל בהערכת מבחני המאפיינים של הנאשם פגם קונקרטי. מחומר הראיות במקרה זה עולה לכאורה כי הנאשם הסתייע בידידו במבחן הליכה על קו ולא הצמיד עקב לאגודל. הנאשם הודה בשתיית אלכוהול. הערכת השפעת האלכוהול הייתה כי הנאשם נתון בהשפעת אלכוהול "קלה". נזכיר, בבר"ע 666/86 **עודה נ' מדינת ישראל** פ"ד מ(4) 463, נקבע כי הוכחת ריכוז האלכוהול בדם אינה תנאי בל יעבור להרשעה בהקשר לשכרות, וניתן להרשיע בעבירה של נהיגת רכב בשכרות גם על סמך ראיות אחרות. במקרה זה ונוכח הודיית הנאשם בשתיית אלכוהול וכישלוננו החלקי במבחן המאפיינים שנערך לו קיים לכאורה בסיס להרשיעו לכל הפחות בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים.

7. חשוב לציין כי טענת "אין להשיב לאשמה" אינה מתייחסת רק לעבירה הנקובה בכתב האישום אלא לכל עבירה בה ניתן להרשיע את הנאשם בשל האירוע נושא האישום (קדמי, **סדר הדין בפלילים**, חלק א' ע' 1449). על כן, די בכך שקיימת על פי ראיות התביעה אפשרות להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים על מנת שטענת ההגנה תידחה, ללא צורך להכריע כעת ביתר הטענות שהועלו כאמור.

8. בנקודה אחת בטיעוני ההגנה מצאתי להרחיב את הדיבור כבר כעת, אם כי אין בדברים כדי לשנות מן המסקנה לפיה דין הבקשה להידחות, והדברים אמורים בעניין הוכחת כיולו של מכשיר הינשוף עובר לאכיפה. העד, הרצל כהן, ערך בדיקת תחזוקה למכשיר הינשוף ולאחר מכן העביר את המכשיר לטכנאי ערן דקל, על מנת שיבצע כיול. לא ברור אם כיול בוצע ומה היו תוצאותיו. לעניין זה יש חשיבות בענייננו נוכח כפירתו המפורטת של הסנגור המחייבת את התביעה להוכיח, פוזיטיבית, כי מכשיר הינשוף היה מכויל ותקין עובר לאירוע נשוא האישום.

9. לאור האמור אני דוחה את טענת ההגנה וקובע כי יש מקום לחייבה להשיב לאשמה. עם זאת, נוכח המסקנה לפיה קיימות ראיות לכאורה להוכחת עבירה של נהיגה בהשפעת משקאות משכרים ומאידך קיים ספק בהוכחת כיול מכשיר הינשוף עובר לאירוע נשוא האישום, נראה כי טוב יעשו הצדדים אם יבואו בדברים על בסיס האמור לעיל.

10. ככל שהצדדים לא יגיעו ביניהם להבנות בתיק זה, אני קובע את התיק לפרשת הגנה ליום 12.9.16 שעה 11.30.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ו, 18 מאי 2016, בהעדר הצדדים.